

Η πονηρή αλεπού και το πάθημα του κατεργάρη λύκου

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζά)

Μια φορά κι έναν καιρό, το λιοντάρι που όπως ξέρουμε είναι ο βασιλιάς των ζώων - αρρώστησε βαριά. Φοβήθηκε πως θα πεθάνει κι έδωσε διαταγή να συγκεντρωθούν όλα τα ζώα του μεγάλου δάσους μπροστά του, για να του πουν τι πρέπει να κάνει για να γιατρευτεί.

Όλα τα ζώα είπαν τη γνώμη τους, ώσπου ήρθε και η σειρά του λύκου.

- Βασιλιά μου, είπε με σεβασμό, δε γνωρίζω κανένα γιατρικό για την αρρώστια σου, μα ούτε και όσα ζώα είναι συγκεντρωμένα εδώ, γνωρίζουν. Το μόνο ζώο που ξέρει από φάρμακα είναι η αλεπού! Μα αυτή σε περιφρόνησε και δεν ήλθε στο κάλεσμά σου. Άκουσα μάλιστα να λένε ότι χάρηκε για την αρρώστια σου και ότι δεν τη νοιάζει κι αν πεθάνεις.

Ο λύκος τα είπε επίτηδες αυτά τα λόγια, γιατί δε χώνευε την αλεπού και ήταν σίγουρος ότι το λιοντάρι θα την τιμωρούσε!

Ωστε έτσι! φώναξε θυμωμένο το λιοντάρι. Να τη βρείτε αμέσως και να τη φέρετε μπροστά μου. Θα της κόψω τη γλώσσα!

Ο λύκος έτριψε τα... χέρια του από τη χαρά του. Είχε έλθει η στιγμή να κάνει κακό στην αλεπού.

Ένα πουλάκι, όμως, πέταξε γρήγορα και βρήκε την αλεπού.

- Αυτό κι αυτό συμβαίνει! της είπε. Ο λύκος σε συκοφάντησε και το λιοντάρι θα σου κόψει τη γλώσσα για να σε τιμωρήσει.

- Σ' ευχαριστώ, καλό μου πουλάκι, του είπε η αλεπού. Μη φοβάσαι, θα καταφέρω να γλυτώσω.

Μάζεψε τότε μερικά αγριόχορτα και μια και δυο τράβηξε με θάρρος για τη σπηλιά του λιονταριού.

Το λιοντάρι, όταν την είδε άφρισε από το κακό του.

- Έλα εδώ! της φώναξε. Που ήσουν; Δεν έμαθες ότι κάλεσα όλα τα ζώα να παρουσιαστείτε μπροστά μου;

- Ναι, βασιλιά μου, του απάντησε με θάρρος η αλεπού. Το έμαθα πως είσαι άρρωστος βαριά, γι' αυτό κι εγώ, πριν έλθω, πήγα και μάζεψα αυτά τα βότανα, που θα σε κάνουν καλά.

Ο θυμός του λιονταριού έπεσε αμέσως.

- Ωστε|. γι' αυτό άργησες να έλθεις; της είπε. Καλά έκανες... Θα... γίνω καλά όταν πάρω αυτά τα βότανα;

- Ναι, βασιλιά μου. Μόνο που χρειάζεται να τ' ανακατέψεις με κάτι ακόμα, για να γίνει τέλειο το φάρμακο.

- Με τι; ρώτησε το λιοντάρι.

- Να τα βράσεις μαζί με μια γλώσσα λύκου. Αυτή βέβαια... εσύ ξέρεις πού θα τη βρεις.

- Και βέβαια ξέρω! φώναξε το λιοντάρι. Θα κόψω τη γλώσσα αυτού του λύκου!

Το είπε και το έκανε αμέσως. Έτσι η πονηρή η αλεπού τιμώρησε το λύκο για τη συκοφαντία του.

Πηγή: paidika-paramythia.gr